

Møtebok

Arkivref: 2008/2895-6 / 482		Saksbehandler: Sylvi Katrin Brandsæther
Saksnr: 24/13	Styre: Områdestyret for Nordland	Møtedato: 21.10.2013

Søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Saksdokumenter:

1	03.10.2008	Sweco Norge	I	Stikkelvika kraftverk
2	14.10.2008	Jillen-Njaarke rbd v/Inkeri Susanne Eira Fallås m.fl.	U	Hattfjelldal kommune - forarbeid til konsesjonssøknad - Stikkelvika kraftverk
3	07.11.2008	Sweco Norge	U	Stikkelvika kraftverk
4	04.06.2013	Norges vassdrags- og energidirektorat	I	MiljøKraft Nordland AS - Søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune, Nordland - høring
5	24.09.2013	'nve@nve.no'	U	Utsatt høringsfrist Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal i Nordland
6	03.10.2013		S	Søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Saksframstilling:

I brev av 04.06.13 legger NVE søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune ut på høring. Tiltakshaver er Miljøkraft Nordland AS. Tiltaket er beregnet å få en årlig produksjon på ca. 20 GWh.

Om tiltaket Primæralternativ A:

Inntak:

Det bygges et dykket inntak med stengeanordning i den sørsøstlige bukta i Kjerringvatnet, nord for utløpet. Det støpes en terskel på kote 719. Terskel skal være en meter høy og ca 20 m. lang. Regulering av Kjerringvatnet mellom kote 716,5 og 719, dvs 1,5 m. senkning og 1 m. heving.

Vannvei:

Tunellpåkugg fra kote 700 med et tverrsnitt på 18 m². Siste 100 m opp bores med microtunell diameter 1,3 m.

Massedeponi:

Ca 6000 m³. Delvis anvendelse til arrondering for vei og rørtrase og omkring kraftstasjonen. Resterende masser plasseres i nærliggende steinur på kote 700.

Kraftstasjon:

Bygges i dagen ved Røssvatnet på kote 385. Arealbehov ca 500m².

Adkomstveier:

Permanent vei (ca 100 m.) til kraftstasjon anlegges ved å oppgradere kjerrevei som i dag går ned til Røssvatnet.

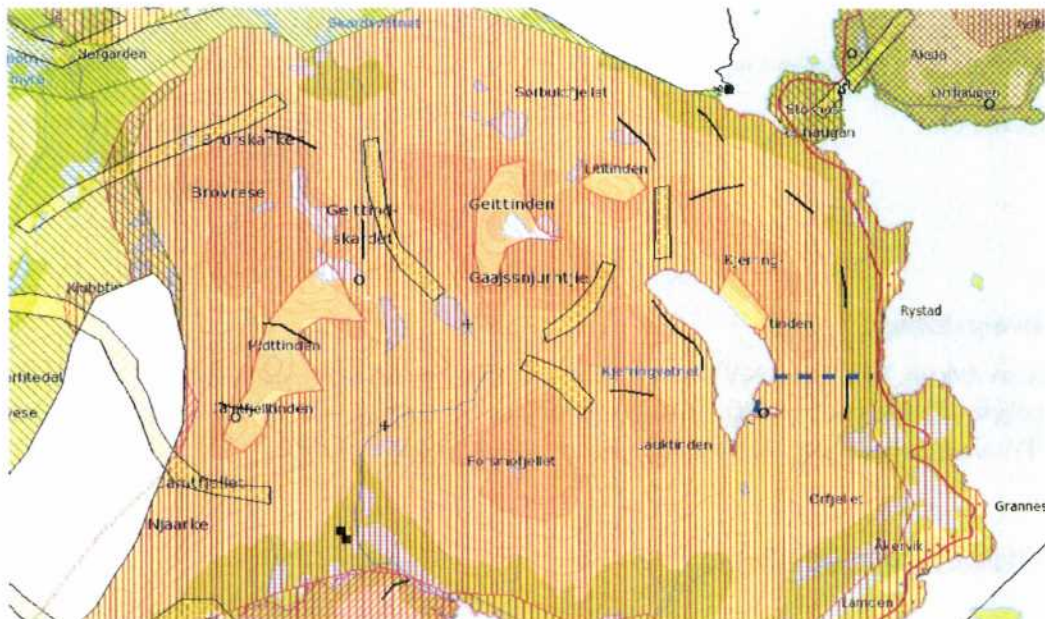
Fra Fv 291 og opp til kote 700 i Kjerringtinden bygges en midlertidig anleggsvei i slynger i traseen for rørgata. Denne veien tilbakeføres etter endt anleggsperiode.

Nettilknytning:

100 m. jordkabel langs adkomstveien til kraftstasjonen. Tilknytning til eksisterende 22 kV linje som går gjennom planområdet.

Reindriften i området:

Områdene rundt Røssvatnet er sentrale områder for sør-samisk reindrift, både i nåtid og i historisk perspektiv. Det omsøkte tiltaket ligger innenfor Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt i østre siidas primære sommerbeiteområde. Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt har et øvre reintall på totalt 2200 dyr i vårflokk fastsatt av Reindrifststyret i 2011.

Utsnitt fra reindriften arealbrukskart. Rød vertikal skravur viser sommerbeitene. Gulprikket skravur og svarte streker viser flytt- og trekkveier. Blå stipling viser plassering av rørgata og terskel.

Høgfjellsområder som området Brurskanken – Geittind – Forsmofjellet - Kjerringtind med grønne dalganger og høyere topper med snøfonner og lavere dagtemperaturer er svært viktige trivselsområder for rein på sommeren hvor varme og insektplage er en utfordring for dyrene. Områder hvor reinen kan trekke og beite uforstyrret uten stress er derfor svært verdifulle for reindriften. Høydedifferansen på beitemåtene i disse landskapene har også stor verdi siden reinen gjennom å beite stadig høyere opp i terrenget gjennom sommeren kan velge beiteplanter i begynnelsen av sin vekstsesong når plantene har den høyeste næringsverdien. Tiltaksområdet har alle disse kvalitetene som beskrevet over og utgjør derfor Jillen-Njaarke beste sommerbeiteområde og har stor betydning for distriktet som helhet.

Reindriftsforvaltningens vurdering:

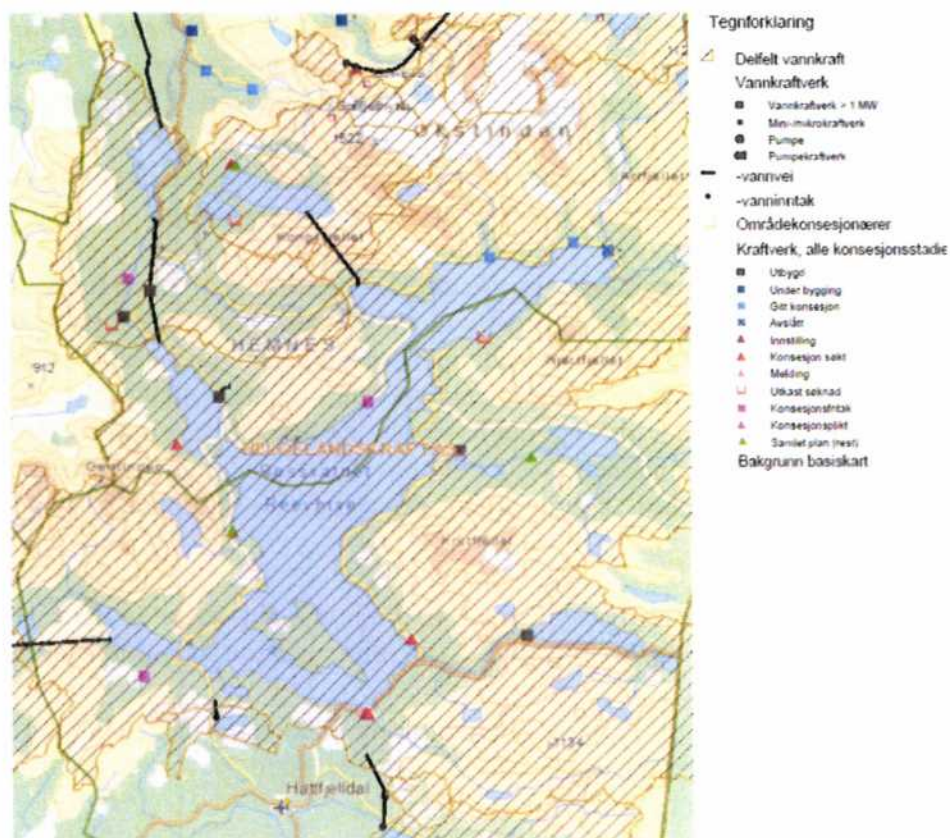
Effekten av det omsøkte tiltaket isolert sett vil være både som forringelse av beiteområdene gjennom arealbeslag og gjennom forstyrrende aktivitet.

Oppdemmingen av Kjerringvatnet vil kunne føre til at både gjerdeplass ved utløpet samt trekkvei langs vestsiden av vannet vil kunne bli forringet eller helt ødelagt.

Stikkeelva har i dag en reindriftsmessig funksjon som nattgjerde (Appfjell, T. pers. medd.). Denne funksjonen vil falle bort når vannstanden i elva forminskes som her omsøkt.

I tillegg til de arealmessige inngrepene vil en kraftutbygging her representere forstyrrelse av rein på beite. Dette gjelder både i anleggstiden og i forbindelse med vedlikeholdsperioder. I tillegg er det slik at man har omfattende erfaringer for at etablering av anleggsveier inn i et område bidrar til og «åpne» området for betydelig økt ferdsel. Dette gjelder selv om en stenger anleggsveier med bom, og/eller forsøker å tilbakeføre kjøretraseer. Tilbakeføring av terrenginngrep i høyfjellsområder tar svært lang tid dersom det i det hele tatt lar seg gjøre, og ferdselsaktivitet vil innen da kunne være etablert.

I tillegg til å vurdere effekten av det omsøkte tiltaket isolert sett er det av svært vesentlig betydning at tiltaket blir sett i sammenheng med andre belastninger som reindriften har. Områdene rundt Røssvatnet og nordover er hardt belastet når det gjelder kraftutbygging, og det foreligger planer både om mer vannkraft og om et større vindkraftanlegg i Reinfjellet. Det samme bildet gjelder for Jillen-Njaarke vestre siida. I tillegg kommer problematikken med påkjørsel av rein på Nordlandsbanen. Sumvirkningene av alle inngrep setter Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt under et hardt press, og dette er forhold som må veie tungt i nye konsesjonsvurderinger.

Kartutsnitt fra NVE Atlas som viser vannkraftkonsesjoner rundt Røssvatnet og nordover.

Tidligere i år ble det lagt ut 10 nye vannkraftsøknader på høring i Hemnes kommune. En av disse, Sørbuktelva kraftverk, ligger rett nord om det omsøkte tiltaket. Altså innenfor samme sommerbeiteområde for rein. Dette tiltaket vil også berøre reindrifta i området på en svært negativ måte og Reindriftsforvaltningen frarådte at dette tiltaket skulle få konsesjon på bakgrunn av dette. For reindriften er det svært viktig at konsesjonsmyndighetene vurderer disse to tiltakene i sammenheng, da de åpenbart med hensyn på reindriftsinteressene helt konkret vil berøre hverandre når det gjelder konsekvenser.

Reindriftsforvaltningen vurderer verdien av de berørte sommerbeiteområdene til å være svært stor. Sommerbeiter som dette med gode luftingsområder er definert som særverdiområder i reindriften.

Reindriftsforvaltningen vurderer videre de potensielle sumvirkningene av alle eksisterende og planlagte tiltak i det berørte reinbeitedistriktet svært urovekkende. Et viktig forvaltningsprinsipp som gjelder i norsk ressursforvaltning er føre var-prinsippet. Det innebærer at man ved usikkerhet om konsekvenser skal unnlate å iverksette tiltak. Dette prinsippet må her komme til anvendelse for å unngå at reindriftenes ressursgrunnlag i dette området blir forringet i for stor grad.

Konklusjon:

I henhold til Plan- og bygningslovens § 5-4 kan berørt statlig og regionalt organ fremme innsigelse til forslag til kommuneplanens arealdel og reguleringsplan i spørsmål som er av nasjonal eller vesentlig regional betydning, eller som av andre grunner er av vesentlig betydning for vedkommende organs saksområde.

Områdestyrene er i Instruks av 5. januar 2009 gitt av Landbruks- og matdepartementet gitt en rekke forvalterfunksjoner for å bidra til at myndighetene når de overordnede mål for reindriftpolitikken som er fastsatt av Stortinget. Herunder gjelder: Bidra til at reindriftnæringen utvikles mot de mål som framgår i Reindriftslovens § 1, samt gi uttalelser og være innsigelsesmyndighet etter Plan- og bygningsloven.

I Reindriftslovens § 1 heter det blant annet: *«Loven skal bidra til sikring av reindriftsarealene i det samiske reinbeiteområdet som reindriftenes viktigste ressursgrunnlag».*

Reindriftslovens bestemmelser om sikring av reindriftsarealene følger Grunnlovens § 110a og internasjonale regler som forplikter både kommunale, regionale og statlige myndigheter til å gjøre hensynet til samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv til gjenstand for særskilt behandling og vurdering i samfunnsplanleggingen generelt, og i arealplanleggingen spesielt. Dette gjelder i samtlige kommuner og regioner hvor det utøves samisk reindrift. Dette underbygges av Plan- og bygningslovens § 3-1 c som lovfester at alle planer innenfor rammene av lovens formålsparagraf **skal** sikre naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv.

Lovgrunnlagets definisjon av reindrift som en nasjonal og regional interesse med vesentlig betydning finner vi igjen i rekke føringer fra ulike forvaltningsinstanser og forvaltningsnivå. Som eksempel kan nevnes:

- Nasjonale forventninger til regional- og kommunal planleggingen av 24. juni 2011.
- Fylkesplan for Nordland med arealpolitiske retningslinjer.
- Stortingsmelding nr. 28 (1991-1992)

I Reindriftsforvaltningens vurderinger av fremsatte planer og enkeltsøknader er det i første rekke tiltakets effekt på reindriftens særverdiområder som utgjør skrankene for om vi tilrår et tiltak, fraråder et tiltak eller foreslår at det fremmes innsigelse mot tiltaket.

Særverdiområder innen reindriften er arealer som har en særlig viktig funksjon, har høy beiteverdi eller er områder som reinen bruker i tidsrom hvor den er særlig sårbar for forstyrrelser. Trekk- og flyttleier, kalvings-områder, oppsamlingsområder, område for reindriftsanlegg, minimumsbeiter, luftingsområder, parringsområder og enkelte vinterbeiteområder.

Reindriftsforvaltningen konkluderer med at det omsøkte inngrepet vil virke forringende på et viktig sommerbeiteområde som har kvaliteter som tilsier at det må defineres som et særverdiområde i Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Forringelse vil være i form av arealbeslag og tekniske inngrep samt i form av forstyrrelse av rein på beite som følge av anleggsvirksomhet, vedlikeholdsvirksomhet og økt ferdsel.

I tillegg er det en rekke utbyggingstiltak i samme område som har et stort potensiale for å gi negative konsekvenser for Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Samlet belastning for reindriften av disse tiltakene er for dårlig utredet.

Reindriftsforvaltningen innstiller om at Områdestyret i Nordland fremmer innsigelse mot søknaden om regulering av Kjerringavatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Forslag til vedtak:

Med hjemmel i Lov om vassdrag og grunnvann § 24 og Plan- og bygningsloven § 5-4 fremmer Områdestyret i Nordland innsigelse til søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Begrunnelse for innsigelsen er at tiltaket vil virke forringende på et viktig sommerbeiteområde som har kvaliteter som tilsier at det må defineres som et særverdiområde i Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Forringelse vil være i form av arealbeslag og tekniske inngrep samt i form av forstyrrelse av rein på beite som følge av anleggsvirksomhet, vedlikeholdsvirksomhet og økt ferdsel.

I tillegg er det en rekke utbyggingstiltak i samme område som har et stort potensiale for å gi negative konsekvenser for Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Samlet belastning for reindriften av disse tiltakene er for dårlig utredet.

Saksprotokoll i Områdestyret for Nordland - 21.10.2013

Behandling:

Forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Med hjemmel i Lov om vassdrag og grunnvann § 24 og Plan- og bygningsloven § 5-4 fremmer Områdestyret i Nordland innsigelse til søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Begrunnelse for innsigelsen er at tiltaket vil virke forringende på et viktig sommerbeiteområde som har kvaliteter som tilsier at det må defineres som et særverdiområde i Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Forringelse vil være i form av arealbeslag og tekniske inngrep samt i form av forstyrrelse av rein på beite som følge av anleggsvirksomhet, vedlikeholdsvirksomhet og økt ferdsel.

I tillegg er det en rekke utbyggingstiltak i samme område som har et stort potensiale for å gi negative konsekvenser for Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Samlet belastning for reindriften av disse tiltakene er for dårlig utredet.

Enstemmig vedtatt.

Møtebok

Arkivref: 2008/2895-6 / 482		Saksbehandler: Sylvi Katrin Brandsæther
Saksnr: 24/13	Styre: Områdestyret for Nordland	Møtedato: 21.10.2013

Søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Saksdokumenter:

1	03.10.2008	Sweco Norge	I	Stikkelvika kraftverk
2	14.10.2008	Jillen-Njaarke rbd v/Inkeri Susanne Eira Fallås m.fl.	U	Hattfjelldal kommune - forarbeid til konsesjonssøknad - Stikkelvika kraftverk
3	07.11.2008	Sweco Norge	U	Stikkelvika kraftverk
4	04.06.2013	Norges vassdrags- og energidirektorat	I	MiljøKraft Nordland AS - Søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune, Nordland - høring
5	24.09.2013	'nve@nve.no'	U	Utsatt høringsfrist Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal i Nordland
6	03.10.2013		S	Søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Saksframstilling:

I brev av 04.06.13 legger NVE søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune ut på høring. Tiltakshaver er Miljøkraft Nordland AS. Tiltaket er beregnet å få en årlig produksjon på ca. 20 GWh.

Om tiltaket Primæralternativ A:

Inntak:

Det bygges et dykket inntak med stengeanordning i den sørsøstlige bukta i Kjerringvatnet, nord for utløpet. Det støpes en terskel på kote 719. Terskel skal være en meter høy og ca 20 m. lang. Regulering av Kjerringvatnet mellom kote 716,5 og 719, dvs 1,5 m. senkning og 1 m. heving.

Vannvei:

Tunellpåhugg fra kote 700 med et tverrsnitt på 18 m². Siste 100 m opp bores med microtunell diameter 1,3 m.

Massedeponi:

Ca 6000 m³. Delvis anvendelse til arrondering for vei og rørtrase og omkring kraftstasjonen. Resterende masser plasseres i nærliggende steinur på kote 700.

Kraftstasjon:

Bygges i dagen ved Røssvatnet på kote 385. Arealbehov ca 500m².

Adkomstveier:

Permanent vei (ca 100 m.) til kraftstasjon anlegges ved å oppgradere kjerrevei som i dag går ned til Røssvatnet.

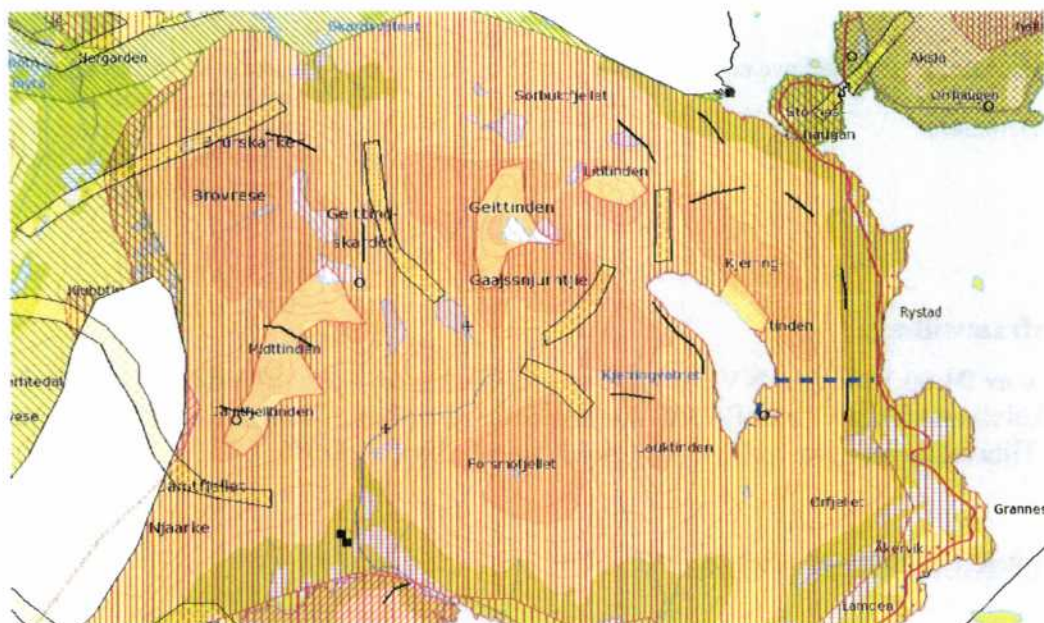
Fra Fv 291 og opp til kote 700 i Kjerringtinden bygges en midlertidig anleggsvei i slynger i traseen for rørgata. Denne veien tilbakeføres etter endt anleggsperiode.

Nettilknytning:

100 m. jordkabel langs adkomstveien til kraftstasjonen. Tilknytning til eksisterende 22 kV linje som går gjennom planområdet.

Reindriften i området:

Områdene rundt Røssvatnet er sentrale områder for sør-samisk reindrift, både i nåtid og i historisk perspektiv. Det omsøkte tiltaket ligger innenfor Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt i østre siidas primære sommerbeiteområde. Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt har et øvre reintall på totalt 2200 dyr i vårflokk fastsatt av Reindrifststyret i 2011.

Utsnitt fra reindrifens arealbrukskart. Rød vertikal skravur viser sommerbeitene. Gulprikket skravur og svarte streker viser flytt- og trekkveier. Blå stipling viser plassering av rørtase og terskel.

Høgfjellsområder som området Brurskanken – Geittind – Forsmo fjellet - Kjerringtind med grønne dalganger og høyere topper med snøfonner og lavere dagtemperaturer er svært viktige trivselområder for rein på sommeren hvor varme og insektplage er en utfordring for dyrene. Områder hvor reinen kan trekke og beite uforstyrret uten stress er derfor svært verdifulle for reindriften. Høydedifferansen på beitene i disse landskapene har også stor verdi siden reinen gjennom å beite stadig høyere opp i terrenget gjennom sommeren kan velge beiteplanter i begynnelsen av sin vekstsesong når plantene har den høyeste næringsverdien. Tiltaksområdet har alle disse kvalitetene som beskrevet over og utgjør derfor Jillen-Njaarkes beste sommerbeiteområde og har stor betydning for distriktet som helhet.

Reindriftsforvaltningens vurdering:

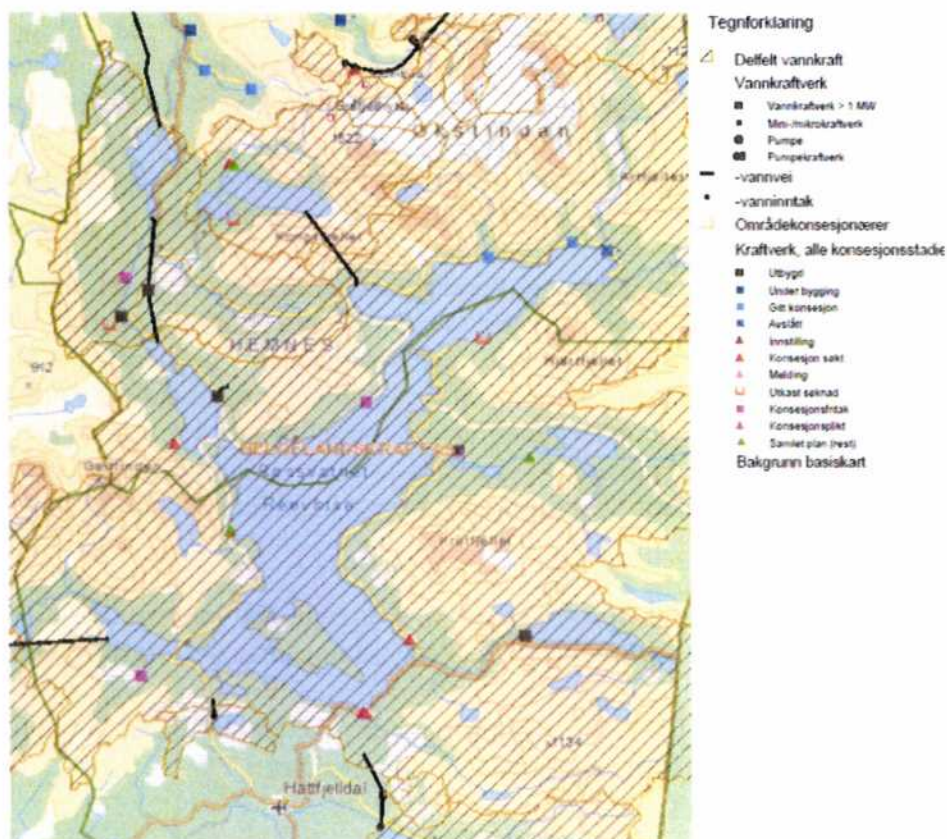
Effekten av det omsøkte tiltaket isolert sett vil være både som forringelse av beiteområdene gjennom arealbeslag og gjennom forstyrrende aktivitet.

Oppdemmingen av Kjerringvatnet vil kunne føre til at både gjerdeplass ved utløpet samt trekkvei langs vestsiden av vannet vil kunne bli forringet eller helt ødelagt.

Stikkeelva har i dag en reindriftsmessig funksjon som nattgjerde (Appfjell, T. pers. medd.). Denne funksjonen vil falle bort når vannstanden i elva forminskes som her omsøkt.

I tillegg til de arealmessige inngrepene vil en kraftutbygging her representere forstyrrelse av rein på beite. Dette gjelder både i anleggstiden og i forbindelse med vedlikeholdsperioder. I tillegg er det slik at man har omfattende erfaringer for at etablering av anleggsveier inn i et område bidrar til og «åpne» området for betydelig økt ferdsel. Dette gjelder selv om en stenger anleggsveier med bom, og/eller forsøker å tilbakeføre kjøretraseer. Tilbakeføring av terrenginngrep i høyfjellsområder tar svært lang tid dersom det i det hele tatt lar seg gjøre, og ferdselsaktivitet vil innen da kunne være etablert.

I tillegg til å vurdere effekten av det omsøkte tiltaket isolert sett er det av svært vesentlig betydning at tiltaket blir sett i sammenheng med andre belastninger som reindriften har. Områdene rundt Røssvatnet og nordover er hardt belastet når det gjelder kraftutbygging, og det foreligger planer både om mer vannkraft og om et større vindkraftanlegg i Reinfjellet. Det samme bildet gjelder for Jillen-Njaarkes vestre siida. I tillegg kommer problematikken med påkjørsel av rein på Nordlandsbanen. Sumvirkningene av alle inngrep setter Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt under et hardt press, og dette er forhold som må veie tungt i nye konsesjonsvurderinger.

Kartutsnitt fra NVE Atlas som viser vannkraftkonsesjoner rundt Røssvatnet og nordover.

Tidligere i år ble det lagt ut 10 nye vannkraftsøknader på høring i Hemnes kommune. En av disse, Sørbuktelva kraftverk, ligger rett nord om det omsøkte tiltaket. Altså innenfor samme sommerbeiteområde for rein. Dette tiltaket vil også berøre reindriften i området på en svært negativ måte og Reindriftsforvaltningen frarådte at dette tiltaket skulle få konsesjon på bakgrunn av dette. For reindriften er det svært viktig at konsesjonsmyndighetene vurderer disse to tiltakene i sammenheng, da de åpenbart med hensyn på reindriftsinteressene helt konkret vil berøre hverandre når det gjelder konsekvenser.

Reindriftsforvaltningen vurderer verdien av de berørte sommerbeiteområdene til å være svært stor. Sommerbeiter som dette med gode luftingsområder er definert som særverdiområder i reindriften.

Reindriftsforvaltningen vurderer videre de potensielle sumvirkningene av alle eksisterende og planlagte tiltak i det berørte reinbeitedistriktet svært urovekkende. Et viktig forvaltningsprinsipp som gjelder i norsk ressursforvaltning er føre var-prinsippet. Det innebærer at man ved usikkerhet om konsekvenser skal unnlate å iverksette tiltak. Dette prinsippet må her komme til anvendelse for å unngå at reindriften ressursgrunnlag i dette området blir forringet i for stor grad.

Konklusjon:

I henhold til Plan- og bygningslovens § 5-4 kan berørt statlig og regionalt organ fremme innsigelse til forslag til kommuneplanens arealdel og reguleringsplan i spørsmål som er av nasjonal eller vesentlig regional betydning, eller som av andre grunner er av vesentlig betydning for vedkommende organs saksområde.

Områdestyrene er i Instruks av 5. januar 2009 gitt av Landbruks- og matdepartementet gitt en rekke forvalterfunksjoner for å bidra til at myndighetene når de overordnede mål for reindriftpolitikken som er fastsatt av Stortinget. Herunder gjelder: Bidra til at reindriftnæringen utvikles mot de mål som framgår i Reindriftslovens § 1, samt gi uttalelser og være innsigelsesmyndighet etter Plan- og bygningsloven.

I Reindriftslovens § 1 heter det blant annet: *«Loven skal bidra til sikring av reindriftsarealene i det samiske reinbeiteområdet som reindriften viktigste ressursgrunnlag».*

Reindriftslovens bestemmelser om sikring av reindriftsarealene følger Grunnlovens § 110a og internasjonale regler som forplikter både kommunale, regionale og statlige myndigheter til å gjøre hensynet til samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv til gjenstand for særskilt behandling og vurdering i samfunnsplanleggingen generelt, og i arealplanleggingen spesielt. Dette gjelder i samtlige kommuner og regioner hvor det utøves samisk reindrift. Dette underbygges av Plan- og bygningslovens § 3-1 c som lovfester at alle planer innenfor rammene av lovens formålsparagraf **skal** sikre naturgrunnlaget for samisk kultur, næringsutøvelse og samfunnsliv.

Lovgrunnlagets definisjon av reindrift som en nasjonal og regional interesse med vesentlig betydning finner vi igjen i rekke føringer fra ulike forvaltningsinstanser og forvaltningsnivå. Som eksempel kan nevnes:

- Nasjonale forventninger til regional- og kommunal planleggingen av 24. juni 2011.
- Fylkesplan for Nordland med arealpolitiske retningslinjer.
- Stortingsmelding nr. 28 (1991-1992)

I Reindriftsforvaltningens vurderinger av fremsatte planer og enkeltsøknader er det i første rekke tiltakets effekt på reindriftens særverdiområder som utgjør skrankene for om vi tilrår et tiltak, fraråder et tiltak eller foreslår at det fremmes innsigelse mot tiltaket.

Særverdiområder innen reindriften er arealer som har en særlig viktig funksjon, har høy beiteverdi eller er områder som reinen bruker i tidsrom hvor den er særlig sårbar for forstyrrelser. Trekk- og flyttleier, kalvings-områder, oppsamlingsområder, område for reindriftsanlegg, minimumsbeiter, luftingsområder, parringsområder og enkelte vinterbeiteområder.

Reindriftsforvaltningen konkluderer med at det omsøkte inngrepet vil virke forringende på et viktig sommerbeiteområde som har kvaliteter som tilsier at det må defineres som et særverdiområde i Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Forringelse vil være i form av arealbeslag og tekniske inngrep samt i form av forstyrrelse av rein på beite som følge av anleggsvirksomhet, vedlikeholdsvirksomhet og økt ferdsel.

I tillegg er det en rekke utbyggingstiltak i samme område som har et stort potensiale for å gi negative konsekvenser for Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Samlet belastning for reindriften av disse tiltakene er for dårlig utredet.

Reindriftsforvaltningen innstiller om at Områdestyret i Nordland fremmer innsigelse mot søknaden om regulering av Kjerringavatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Forslag til vedtak:

Med hjemmel i Lov om vassdrag og grunnvann § 24 og Plan- og bygningsloven § 5-4 fremmer Områdestyret i Nordland innsigelse til søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Begrunnelse for innsigelsen er at tiltaket vil virke forringende på et viktig sommerbeiteområde som har kvaliteter som tilsier at det må defineres som et særverdiområde i Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Forringelse vil være i form av arealbeslag og tekniske inngrep samt i form av forstyrrelse av rein på beite som følge av anleggsvirksomhet, vedlikeholdsvirksomhet og økt ferdsel.

I tillegg er det en rekke utbyggingstiltak i samme område som har et stort potensiale for å gi negative konsekvenser for Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Samlet belastning for reindriften av disse tiltakene er for dårlig utredet.

Saksprotokoll i Områdestyret for Nordland - 21.10.2013

Behandling:

Forslag til vedtak ble enstemmig vedtatt.

Vedtak:

Med hjemmel i Lov om vassdrag og grunnvann § 24 og Plan- og bygningsloven § 5-4 fremmer Områdestyret i Nordland innsigelse til søknad om regulering av Kjerringvatnet og bygging av Stikkelvika kraftverk i Hattfjelldal kommune.

Begrunnelse for innsigelsen er at tiltaket vil virke forringende på et viktig sommerbeiteområde som har kvaliteter som tilsier at det må defineres som et særverdiområde i Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Forringelse vil være i form av arealbeslag og tekniske inngrep samt i form av forstyrrelse av rein på beite som følge av anleggsvirksomhet, vedlikeholdsvirksomhet og økt ferdsel.

I tillegg er det en rekke utbyggingstiltak i samme område som har et stort potensiale for å gi negative konsekvenser for Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt. Samlet belastning for reindriften av disse tiltakene er for dårlig utredet.

Enstemmig vedtatt.